

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 7P/120/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913213031
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alica Žingorová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2013:6913213031.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota samosudkyňou Mgr. Alicou Žingorovou v právnej veci maloletého T. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky; zast. Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Rimavskej Sobote, ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matky - T. W., rod. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom V., W. XXXa otca - L. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. I. XXX, o návrhu navrhovateľky- matky na zaplatenie zaostalého výživného takto

rozhodol:

Zaostalé výživné za obdobie od 01. 02. 2013 do 30. 04. 2013 vo výške 300 € sa otec z a v ä z u j e splácať v mesačných splátkach vo výške 20 € spolu s bežným výživným, a to vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred do rúk navrhovateľky - matky až do úplného vyrovnania, pod hrozbou straty výhody splátok, počnúc dňom 01. 11. 2013.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľka - matka maloletého podala na tunajší súd dňa 07. 08. 2013 návrh, ktorým sa domáhala zaplatenia zaostalého výživného. Návrh odôvodnila tým, že manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 7P/33/2013-34 zo dňa 16. 04. 2013, avšak zaostalé výživné za obdobie od 01. 02. 2013 do 30. 04. 2013 jej otec maloletého nevyplatil, pričom spolužitie ukončili v januári 2013.

Podľa ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ods. 2 citovaného zákona obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa ods. 3 citovaného zákona každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa ods. 4 citovaného zákona pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa ods. 5 citovaného zákona výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa ust. § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa ods. 2 citovaného zákona súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

Podľa ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa ods. 2 citovaného zákona výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie za dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Vzhľadom na tú skutočnosť, že pojednávanie sa uskutočnilo za prítomnosti všetkých účastníkov konania, pričom títo sa po vyhlásení rozsudku vzdali odvolania voči nemu súd postupoval podľa ust. § 157 ods. 3 O.s.p. a písomné vyhotovenie rozsudku vypracoval v zmysle tohto ustanovenia.

Súd o trovách konania rozhodol analogicky podľa ust. § 146 ods. 1 písm. a/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné, lebo účastníci konania sa po vyhlásení rozsudku vzdali odvolania voči nemu.